

selv for et mindre Forsikringselskab, kan det derhos tilraades, at Optagelsen i Loven sker i Overensstemmelse med Konventionens Ordlyd.

Ved Gruppen Kulbrinte-Derivater, der i Konventionen — ligesom Silicose-Gruppen — er overladt til den nationale Lovgivning til Udformning, har man ment i hvert Fald foreløbig at burde begrænse Forsikringen til *Virksomheder* af de i Ulykkesforsikringslovens Kap. VI og VII omhandlede Arter, hvorved dels Landbruget, hvor de ikke antages at forekomme, dels private Tjenesteforhold og Husholdninger er udelukket.

Med Hensyn til de i *Udkastet under III* anførte Lidelser, henholdsvis Virksomheder, har der været Enighed om, at de ovenfor fremhævede Betæneligheder og Farer her er af endnu større Vægt. Afgørelsen af, om en konkret Hudlidelse stammer fra vedkommendes Arbejde, eller om den helt eller delvis maa tilskrives andre — i vedkommendes Dagligliv virkende — Aarsager, er behæftet med langt større Usikkerhed, end Tilfældet er med Hensyn til de under I og II omhandlede Lidelser, og Medlemmerne af Raadet Heineke og Kjær Nielsen maa under Hensyn til, at man efter deres Skøn paa dette Omraade næppe raader over fornødent Kendskab til Lidelsernes Aarsag og Mulighed for at bestemme deres causale Forhold til Arbejdet, bestemt fraraade, at man foreløbig medtager Lidelser af denne Art under Ulykkesforsikringsloven.

Direktøren for Ulykkesforsikringen og Medlemmer af Raadet Dr. med. Ove Wulff, Hovedkasserer, Landstingsmand A. Johansen og Sekretær Vilh. Rasmussen maa formene, at man allerede nu raader over tilstrækkelige Midler til ved visse Hudlidelser med tilstrækkelig forsikringsmæssig Sikkerhed at kunne afgøre, hvilke Stoffer der er Aarsagen til en konstateret Hudsygdom, navnlig den nu anvendte saakaldte Lappeprøve, og mener ikke, at man kan skyde Spørgsmaalet fra sig, paa den anden Side maa det ogsaa fra disse Medlemmers Side erkendes, at man i hvert Fald foreløbig, hvor Erfaringerne ikke er fyldige, bør gaa frem med stor Varsomhed, saafremt man ikke vil udsætte sig for betydelige administrative Vanskeligheder og for at forvolde Forsikringselskaberne og de forsikringspligtige Arbejdsgivere store økonomiske Overraskelser.

Efter de foreliggende Erfaringer om Hudlidelsernes Forekomst og Betydning her i Landet er der dog skellig Grund til at antage, at de med disses Forsikring forbundne Omkostninger i de enkelte Tilfælde ikke vil være betydelige, da det i vid Udstrækning drejer sig om „Sensibilisering“ (enkelte Personers gennem Omgang med det paagældende Stof erhvervede særlige Modtagelighed for dette); og den bevirkede Invaliditet vil derfor blive forholdsvis lidet omfattende, da den i Almindelighed vil være begrænset til Arbejde med vedkommende Stof, saa at Erstatningen efter Ulykkesforsikringsloven vil bestaa i — gennem Dagpengeydelse eller Tildeling af en Rente i Overgangstiden — at støtte den paagældende i den Tid, der hengaar, indtil han finder andet, egnet Arbejde, eventuelt i Samarbejde med Invalideforsikringsretten.

Helt har man ment at kunne se bort fra Betænelighederne med Hensyn til de i Henhold til Ulykkesforsikringslovens §§ 58—59 forsikrede, der selv bestrider Udgifterne ved deres Forsikring, og hvis Repræsentanter i Ulykkesforsikrings-Raadet har tiltraadt Direktoratets Forslag om en for dette Erhvervs Vedkommende generel Optagelse af alle Hudlidelser — under de i Loven i øvrigt foreskrevne Betingelser — under Forsikringen.

I Overensstemmelse med det saaledes anførte kan Direktøren for Ulykkesforsikringen og de nævnte tre Medlemmer af Raadet — forøvrigt i Overensstemmelse med og i naturlig Fortsættelse af, hvad Arbejderforsikrings-Raadet stillede Forslag om i Skrivelser af 16. September 1932 og 17. Maj 1933 — indstille, at man i Loven optager nogle Hudsygdomme som erstatningsberettigende. Ved Valget af de enkelte Hudlidelser, henholdsvis de Virksomheder, i hvilke de maa være erhvervet for at begrunde Krav i Henhold til Ulykkesforsikringsloven, har man ikke kunnet støtte sig paa Erfaringer gjort af Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet, jfr. dettes ovennævnte Skrivelse af 11. Januar d. A. (ad 3, 3die Stykke), hvori det udtales, at nævnte Direktorat ikke har et saadant Overblik over det omhandlede Omraade, at det ser sig i Stand til, saafremt man ikke vil gaa til en generel Optagelse af alle Hudsygdomme, der skyldes erhvervsmæssigt Arbejde, at give nogenlunde tilfredsstillende Opregning af de Sygdomme, henholdsvis Virksomheder, der fortrinsvis